

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/232/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010465
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Číž
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3712010465.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. septembra 2013, v trestnej veci obžalovaného U. U. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Číža a prísediacich Anny Cenklovej a Mgr. Anny Haviarovej takto

rozhodol:

obžalovaný U. U. nar. XX.XX.XXXX v L. X., trvale bytom V. T. - T. XXX, okres L. X., nezamestnaný,
je vinný, že

1/ dňa 3. augusta 2012 asi o 00.50 hod. v L. X., na D. Z. XXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s O. V., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom J. T. XXX, okres L. X., ktorý dňa X.X.XXXX zomrel, vošli do priestorov kaviarne - herne s názvom Q. U. majiteľa G. K., zamaskovaní čiernymi kuklami, kde O. V. oboma rukami udrel do chrbta čašníčku Z. P., bytom L. X., G. XXXX/XX, ktorá mu bola v tom čase otočená chrbtom, odsotil ju ďalej za bar, a keď sa otočila, O. V. namieril na ňu napodobeninu krátkej palnej zbrane čiernej farby so slovami: „daj mi peniaze a nič sa ti nestane“, na čo mu Z. P. odpovedala, aby si nerobil srandu, on jej ale opäť povedal: „daj sem tie peniaze“, pričom jej vytiahol z predného vrečka zástery peňaženku čiernej farby, v ktorej mala hotovosť vo výške 850,- Eur a čipovú kartu k hracím automatom, ktorú odcudzili a obvinenému U. U., stojacemu za ním, dal pokyn, aby skontroloval priestory skladu, na čo tento vošiel dozadu do skladu, ktorý skontroloval a o krátku chvíľu vybehol von a bežal z kaviarne preč a O. V. udrel Z. P. otvorenou dlaňou pravej ruky do oblasti tváre, ktorú týmto odsotil a išiel smerom von, v polovici cesty sa otočil a cúval ku vchodovým dverám, pričom stále mieril zbraňou do oblasti baru a keď vyšiel von, kde spoločne s obžalovaným U. U. ušli na motorke značky W. neuvedeného evidenčného čísla, čím takto spôsobili majiteľovi kaviarne Q. U. L. X. G. K., bytom L. X., G. XXXX/XX, škodu vo výške 620,- Eur,

2/ dňa 1. decembra 2012 asi o 02.25 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. K. T., evidenčného čísla L.XXX X. v meste L. X., po ceste I/61 zo smeru od D. M.R. P. a pri budove U. L. zastavil na parkovisku, kde za ním zastavila na služobnom motorovom vozidle aj hliadka Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica, ktorá v čase jeho vystupovania z vozidla, ho vyzvala k predloženiu dokladov a k vykonaniu dychovej skúšky na prístroji Alcotest 7410, čo odmietol a odmietol aj predložiť svoj vodičský preukaz a následne aj lekárske vyšetrenie na odber krvi,

t e d a

v bode 1/

spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

v bode 2/

pri výkone inej činnosti odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetreniu krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/

v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.,

v bode 2/

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1.11.2011 a

o d s u d z u j e s a z a t o

podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest 5 (slovom: päť) rokov odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému G. K. bytom L. vo výške 650,- Q..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na obžalovaného obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Rozsudkom zo dňa 29.1.2013, sp. zn. 2T/232/2012-256 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania uvedených trestných činov.

Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 6.8.2013, sp. zn. 2To/29/2013 rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju opätovne prejednal a rozhodol tak, aby obžalovanému boli umožnené všetky jeho práva obhajoby a tiež obhajcovi všetky jeho práva v zmysle § 44 Tr. por. V odôvodnení uviedol, že boli porušené základné práva obhajoby obžalovaného, t.j. aby X. na hlavnom pojednávaní, keďže súd mylne obžalovaného oboznámil, že jeho obhajca má vykázané doručenie o termíne hlavného pojednávania.

Na podklade rozhodnutia odvolacieho súdu súd vec opätovne prejednal za prítomnosti obžalovaného i jeho obhajcu, pričom obžalovaný po poučení na hlavnom pojednávaní využil svoje právo urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, sp. zn. Pv 871/2012 teda pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. a zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, sp. zn. Pv 1366/2012 teda pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

Prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovaného.

Súd následne uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov tak, ako je uvedené v obžalobe Pv 871/2012 a Pv 1366/2012 a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Za súhlasu obžalovaného a prokurátora prečítal výpoveď poškodeného z prípravného konania a oboznámil sa s vyčíslením škody.

Vzhľadom na vyššie uvádzané okolnosti potom súd ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku. Tento mal jednoznačne preukázaný vyhlásením obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov ako aj prečítanou svedeckou výpoveďou G. K. a vyčíslením škody. Po právnej stránke konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. spáchané v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. teda, že spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - zo zbraňou (v bode 1). V bode 2/ obžalovaný pri výkone inej činnosti odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktorá sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberu a vyšetreniu krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, čím naplnil aj všetky znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

Obžalovaný v mieste bydliska požíva v podstate dobrú povesť. Nebol riešený za priestupky. Po právnej stránke nie je hodnotený. Súdne trestaný doposiaľ nebol. V evidenčnej karte vodiča nemá záznam.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností s prihliadnutím na jeho doterajší život a dospel k záveru, že na jeho nápravu je potrebné a zároveň bude postačujúce uloženie uvedeného trestu, čím sa zároveň zabezpečí aj zákonom sledovaný účel trestu. Súd ukladal obžalovanému úhrnný trest, nakoľko ho odsudzoval za dva trestné činy, resp. za zločin a prečin. V danom prípade súd vychádza z ustanovenia § 41 ods. 1, 2 a hlavne ods. 2 uvedeného ustanovenia, podľa ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretinu. Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a tieto oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov. V rámci tak určenej trestnej sadzby s dolnou hranicou sedem rokov bol súd toho názoru, že použitie uvedenej trestnej sadzby s ohľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Súd predovšetkým zohľadnil podiel obžalovaného na spáchanie trestnej činnosti, jeho priznanie a doterajší život a dospel k záveru, že uvedený trest je postačujúci na nápravu obžalovaného a zároveň zabezpečí aj zákonom sledovaný účel trestu.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poškodený si voči obžalovanému uplatnil náhradu škody a vzhľadom k tomu, že táto bola presne špecifikovaná, súd zaviazal obžalovaného aj k jej náhrade.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).